

Nr 27

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om yttrande över vissa rekommendationer och resolutioner som Europarådets rådgivande församling antagit vid sitt artonde ordinarie möte; given Stockholms slott den 24 februari 1967.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed ge riksdagen tillfälle att yttra sig över de i protokollet angivna rekommendationer och resolutioner som Europarådets rådgivande församling antagit vid sitt artonde ordinarie möte åren 1966 och 1967.

GUSTAF ADOLF

Torsten Nilsson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen anhålles om riksdagens yttrande över vissa rekommendationer och resolutioner som Europarådets rådgivande församling antagit vid sitt artonde ordinarie möte.

Utdrag av protokollet över utrikesärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 24 februari 1967.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, LANGE, KLING, EDENMAN, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, ODHNOFF.

Ministern för utrikes ärendena anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om att ge riksdagen tillfälle yttra sig över vissa rekommendationer och resolutioner som Europarådets rådgivande församling antagit vid sitt artonde ordinarie möte och anför.

Det artonde ordinarie mötet med Europarådets rådgivande församling ägde rum i Strasbourg den 2—6 maj och den 26—30 september 1966 samt den 23—27 januari 1967.

Sammanlagt 15 rekommendationer och resolutioner, som antagits under det artonde mötet, har ansetts vara av sådan vikt att de på sedvanligt sätt bör underställas riksdagen.

Texterna till rekommendationerna och de åsyftade resolutionerna ävensom korta referat av övriga vid mötet antagna rekommendationer torde såsom *bilaga* få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende. Jag ber att få lämna en kort redogörelse för det huvudsakliga innehållet i de rekommendationer och resolutioner som jag nu behandlar.

Rekommendation 459, resolution 321, rekommendation 474 samt resolution 332 om Europarådets allmänna politik

I rekommendation 459, antagen under majsessionen, uppmanas regeringarna i EEC:s medlemsländer och i övriga europeiska länder att stärka sina förbindelser och lösa vissa utestående problem så att EEC kan utvidgas. Regeringarna i Europarådets medlemsländer uppmanas att främja multilateralt europeiskt samarbete inom teknologin och forskningen. De bör vidare hålla varandra informerade i frågor, som rör initiativ i förhållande till Östeuropa, samt utveckla de ekonomiska, politiska, kulturella och sociala förbindelserna med de östeuropeiska länderna.

I resolution 321, antagen under septembersessionen, förklarar församlingen, att Europarådets strävan bör vara att uppmuntra åtgärder ägnade att bl. a. i Östeuropa väcka förtroende för rådets vilja att skapa sådana förhållanden att europeisk fred och säkerhet främjas, vilket bör ske först genom bilaterala och senare genom multilaterala kontakter. Europarådet bör vidare söka undanröja rivaliteten mellan Västeuropa och Östeuropa i det tekniska samarbetet med utvecklingsländerna. Slutligen bör Europas enande främjas genom att de europeiska gemenskapernas system utsträcks till Storbritannien och andra stater som önskar förena sig med EEC som fullvärdiga eller associerade medlemmar.

I rekommendation 474, antagen under januarsessionen, uppmanas ministerkommittén att främja europeiska icke-medlemsländers deltagande i tekniska konferenser. Ministerkommittén anmodas att ge generalsekretären i uppdrag att i ökad omfattning sprida kännedom om Europarådets verksamhet.

I resolution 332, antagen under januarsessionen, framhåller församlingen att Europarådet bör uppmuntra de åtgärder, som vidtagits för att uppnå Storbritanniens och övriga EFTA-länders inträde i eller association med EEC, samt att Europa har ett särskilt ansvar för den allmänna avspänningen. Europarådet bör mer än hittills utnyttjas för att främja en utveckling i dessa syften.

Rekommendation 464 om förhandlingarna i Kennedy-ronden och resolution 324 med utlåtande om Europeiska frihandelssammanslutningens 6:e årsrapport

I rekommendation 464, antagen under septembersessionen, uppmanas medlemsregeringarna att snarast genomföra Kennedy-förhandlingarna och ge sina delegationer vid dessa förhandlingar erforderlig förhandlingsfullmakt.

I resolution 324, likaledes antagen under septembersessionen, förklarar församlingen att det är realistiskt att räkna med att den nuvarande ekonomiska uppdelningen av Europa kan bestå ännu någon tid. Församlingen beklagar att EEC inte besvarat framställningen från EFTA:s ministerråd i oktober 1965 att uppta förhandlingar med EFTA i syfte att underlätta den europeiska handeln trots den nuvarande uppdelningen i två block. Församlingen framhåller slutligen att en undersökning av de ekonomiska följderna av förekomsten av två handelsblock i Europa bör genomföras samt välkomnar samtalen mellan EFTA och Jugoslavien.

Resolutionerna 322 och 323 om det anförande som Förenta Nationernas generalsekreterare U Thant höll inför Europarådets rådgivande församling den 3 maj 1966

I resolution 322, antagen under septembersessionen, uppmanar församlingen Europarådsländerna att intensifiera sitt politiska samarbete inom FN enligt de riktlinjer som U Thant drog upp i sitt anförande. Församlingen förklarar vidare, att kontakterna mellan Europarådets sekretariat och FN:s fackorgan bör stärkas, samt ger det politiska utskottet i uppdrag att tillsätta ett underutskott i syfte att harmonisera förbindelserna mellan de båda organisationerna.

I resolution 323, som antogs under septembersessionen, uttalar församlingen sitt förtroende för U Thants tolkning av sitt ansvar gentemot världen och uttrycker en önskan att inga ansträngningar skall sparas för att undvika att krisen inom FN förvärras.

Rekommendation 463 om åtgärder som kan ingå i en politisk uppgörelse i Cypernfrågan i syfte att säkerställa att alla cypriska medborgares rättigheter skyddas av internationella garantier

I rekommendation 463, antagen under septembersessionen, uppmanas de berörda regeringarna att finna en politisk lösning på tvisten som på ett effektivt sätt säkrar alla medborgares rättigheter, på basis särskilt av de garantier vilka ingår i den europeiska konventionen till skydd för de mänskliga rättigheterna och i den europeiska socialstadgan av år 1961.

Rekommendation 460 om europeiskt vetenskapligt och teknologiskt samarbete efter det andra mötet med forskningsministrarna

I rekommendation 460, antagen under majsessionen, uppmanas regeringarna i Europarådets medlemsländer att införa en årlig forskningsbudget och att anpassa den nationella statistiken efter den s. k. Frascatimetoden. Regeringarna uppmanas vidare att förbättra samordningen mellan nationella forskningsprojekt och att upprätta en samlad europeisk forskningsbudget. Slutligen uppmanas ministerkommittén att så snart som möjligt sammankalla ett ad hoc-möte mellan regeringarna i syfte att utarbeta en samlad europeisk forskningspolitik.

Rekommendationerna 461 och 477 om europeiskt samarbete på rymdområdet samt resolution 335 om den europeiska rymdforskningsorganisationens första allmänna rapport

I rekommendation 461, antagen under majsessionen, uppmanas ministerkommittén att sammankalla en ministerkonferens med uppgift att bl. a. inordna den nuvarande verksamheten inom ELDO, ESRO och CETS under

en enda organisation med befogenhet att samordna de europeiska ansträngningarna på rymdområdet.

I rekommendation 477, antagen under januarisessionen, uppmanas ministerkommittén bl. a. mot bakgrunden av Förenta Staternas och Sovjetunionens försprång gentemot Europa på rymdforskningsområdet att anmoda medlemsregeringarna att uppmärksamma den europeiska rymdforskningens stora betydelse och nuvarande svårigheter samt att främja den samordning av verksamheten inom ESRO, ELDO och CETS som omnämns i rekommendation 461.

I resolution 335, antagen under januarisessionen, anmodas ESRO att publicera årsrapporter samtidigt med ELDO och, om möjligt, samtidigt med CETS. ESRO bör vidare vidta åtgärder för att förbättra kostnadskontrollen. Dessutom uppmanas ESRO:s medlemsregeringar att arbeta för ett effektivt rymdforskningsprogram samt att särskilt främja tillämpad rymdforskning och teknologi för praktiska icke-militära ändamål och att underlätta samarbetet mellan ESRO och andra europeiska rymdorganisationer.

Resolution 319 om förbindelserna mellan den rådgivande församlingen och de nationella parlamenten

I resolution 319, antagen under septembersessionen, uppmanas de nationella delegationerna att årligen framlägga en rapport i sina parlament om sin verksamhet i den rådgivande församlingen. Vidare uppmanas regeringarna att göra detsamma beträffande verksamheten i ministerkommittén. De nationella parlamentens talmän uppmanas överväga möjligheten av att anordna en Europarådsdebatt minst en gång årligen. Församlingens utskott och ständiga arbetsgrupp uppmanas slutligen att hålla presskonferenser varje gång de sammanträder i medlemsländerna.

Rekommendation 476 om jordbrukspolitiken i Europa

I rekommendation 476, antagen under januarisessionen, uppmanas ministerkommittén att i samarbete med OECD anmoda medlemsregeringarna att främja en gemensam jordbrukspolitik och att undersöka möjligheterna att genomföra en friare prissättning på jordbruksprodukter och uppmuntra strukturomvandlingen inom jordbruket.

Departementschefen

En av hörnstenarna i Europarådets verksamhet är den rådgivande församlingens debatter i olika allmänpolitiska frågor. Under de senaste åren har dessa debatter helt naturligt i allt större utsträckning ägnats de europeiska marknadsproblemen. Även under rådets nu avslutade artonde verksamhetsår har integrationsfrågan, som framgår av de rekommendationer

och resolutioner som inledningsvis behandlats, varit en av huvudpunkterna på församlingens dagordning. Församlingen har dessutom utgjort forum för uppmärksammade uttalanden i marknadsfrågan från några regeringars sida såsom då den danske statsministern Krag i ett anförande i september 1966 vädjade till Västeuropas länder — och särskilt Frankrike och Storbritannien — att enas och söka nå en snar överenskommelse i de handelspolitiska frågorna. Vidare framträdde som bekant den brittiske premiärministern Wilson i samband med sin rundresa till EEC-ländernas huvudstäder vid den nyligen avslutade tredje delsessionen av församlingen och underströk sin regerings allvarliga avsikt och förhoppning om inträde i den gemensamma marknaden.

Det gemensamma mötet med EEC-ländernas parlament, som föregick församlingens septembersession, har betecknats som den mest givande marknadsdebatten på parlamentarikerplanet hittills. Det är min uppfattning att dessa kontakter med EEC-ländernas representanter liksom de möten med EFTA-ländernas representanter, som regelbundet äger rum i samband med församlingens sessioner, är nyttiga och angelägna.

Även inom ministerkommittén har integrationsfrågans politiska aspekter regelbundet diskuterats. I samband med ministermötet i Paris i december 1966 redogjorde handelsminister Lange på EFTA-ländernas vägnar för den senaste utvecklingen inom frihandelssammanslutningen.

Det är emellertid inte endast förbindelserna mellan Europarådets medlemsländer som varit föremål för församlingens uppmärksamhet. I ökad utsträckning har förbindelserna med icke-medlemsländer, och då i synnerhet de östeuropeiska staterna, stått i förgrunden för församlingens intresse. Det sedvanliga mötet mellan ministerkommitténs representanter och företrädare för församlingen i december 1966 ägnades således en diskussion av östvästförbindelserna och den tyska frågan. Samma frågeställningar debatterades ingående under församlingens januarimöte, då inte minst den nye västtyske utrikesministern Brandts inlägg uppmärksammades. Herr Brandt framhöll sin regerings avsikt att verka för avspänning i Europa och att förbättra förhållandet till de östeuropeiska länderna.

Jag vill i detta sammanhang nämna, att generalsekreteraren fortlöpande håller ministerkommittén och dess ställföreträdare underrättade om de förfrågningar i olika ämnen som myndigheter, organisationer och även enskilda i Östeuropa riktar till rådets sekretariat. Antalet förfrågningar från Östeuropa synes öka och på det tekniska planet har Europarådets kontakter med de östeuropeiska länderna efter hand tilltagit. Representanter för flera östeuropeiska länder deltog således i den europeiska befolkningskonferensen som arrangerades av Europarådet i september 1966. De östeuropeiska deltagarnas intryck av denna expertkonferens synes ha varit positiva.

Jag har tidigare framhållit, att den svenska regeringen stöder alla rea-

listiska ansträngningar för att öka kontakterna och vidga samarbetet mellan de europeiska staterna. Vissa av punkterna på Europarådets arbetsprogram inom bl. a. de tekniska, rättsliga och kulturella sektorerna borde, som jag utvecklade i ett uttalande i New York den 4 oktober 1966, kunna utgöra lämpliga områden för samarbete mellan alla europeiska länder, som så önskar, oberoende av medlemskap i Europarådet. Generalsekretärare U Thant framförde f. ö. liknande synpunkter i sitt anförande i Europarådet i maj 1966. Det kan tilläggas att ministrarna ingående diskuterade rådets förbindelser med Östeuropa vid sitt decembermöte. Därvid beslöts att generalsekretärarens mandat att på ett positivt sätt besvara förfrågningar från Östeuropa skulle bibehållas oförändrat.

Församlingen och ministerkommittén har under det gångna året även ingående behandlat samarbetet med Förenta Nationerna och dess fackorgan. Vid sitt besök i Europarådet betonade generalsekretärare U Thant i ett anförande inför församlingen att Europarådet, som representerade det bästa i europeisk anda, borde i ökad utsträckning kunna visa att Europa kunde bli en ledande kraft även i morgondagens värld.

Europarådets generalsekretärare Smithers har under förhösten avlagt ett svarsbesök vid FN i New York. Dessa kontakter har resulterat i att visst tekniskt samarbete med Förenta Nationerna inletts i delvis nya former. Rådets sekretariat upprätthåller nu bl. a. regelbundna förbindelser med FN:s kontor i Paris och Genève. Församlingen har dessutom tillsatt ett särskilt underutskott för att studera möjligheterna att ytterligare utveckla förbindelserna mellan rådet och FN.

Den rådgivande församlingen har även i ökad utsträckning behandlat den viktiga frågan om internationellt samarbete på det vetenskapliga planet. Det är värdefullt att den rådgivande församlingen tillsatt ett särskilt utskott för vetenskap och teknologi som på parlamentarikerplanet kan diskutera dessa frågor och framlägga förslag till regeringarna.

Församlingen har vidare i en rad rekommendationer tagit upp frågor rörande kommunsamarbete, region- och stadsplanering samt olika sociala och rättsliga spörsmål. Jag vill i anslutning härtill framhålla, att det är regeringens uppfattning, att Europarådets arbete på dessa områden är av stort värde. De förslag, som församlingen nu framlagt, behandlas i ministerkommittén, dess expertorgan och inom sekretariatet. Det är min förhoppning att det skall visa sig möjligt att ta upp vissa av de föreslagna projekten i Europarådets mellanstatliga arbetsprogram under kommande år.

Arbetet i ministerkommittén och dess ställföreträdaregrupp har under verksamhetsåret koncentrerats till att följa upp och övervaka tillämpningen av det första arbetsprogrammet för Europarådet. Detta antogs vid ministerkommitténs möte i maj 1966.

Arbetsprogrammet för 1966/67, som fått beteckningen »Människan i det europeiska samhället», utgör en katalog över rådets mångskiftande ar-

betsuppgifter. Det har utdelats till riksdagens ledamöter under fjolåret. På svensk sida har tillkomsten av detta arbetsprogram välkomnats. Regeringens representant i ministerkommitténs ställföreträdaregrupp har uttryckt förhoppningen att arbetsprogrammet, som kontinuerligt omprövas och fastställs för ett år i taget, skall bidra till en effektiv användning av Europarådets resurser bl. a. genom bättre planering.

Arbetsprogrammet avser samarbete mellan Europarådets medlemsländers regeringar. Jag vill i detta sammanhang dock understryka, att de kommentarer till programmet, som församlingen lämnat ministerkommittén, är av stort värde.

Sverige har även under detta verksamhetsår haft förmånen att ta mot besök av två av den rådgivande församlingens utskott. Befolknings- och flyktningutskottet förlade sålunda ett sammanträde till Sverige i juni förra året och det kulturella utskottet besökte Stockholm i samband med att Christinautställningen, som ägde rum under Europarådets auspicier, öppnades. Även rådets generalsekreterare P. Smithers besökte Stockholm i anledning av utställningen.

Sverige har under detta verksamhetsår deponerat ratifikationsinstrumenten till några Europarådskonventioner, nämligen överenskommelsen om förhindrande av rundradiosändningar utanför nationella territorier samt protokoll nr 5 till konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Dessutom har den europeiska domstolens för de mänskliga rättigheterna behörighet godkänts.

Avslutningsvis vill jag liksom föregående år framhålla att jag anser det värdefullt att svenska riksdagsmän aktivt deltar i Europarådets arbete såväl med tanke på vår egen politiska debatt som för att i Europa öka förståelsen för svensk politik och svenska samhällsförhållanden.

Under återopande av vad jag i det föregående anfört får jag hemställa, att Kungl. Maj:t ger riksdagen tillfälle yttra sig över de av Europarådets rådgivande församling vid dess artonde ordinarie möte antagna rekommendationer och resolutioner som återges i bilaga till detta protokoll.

Med bifall av vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt, förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten

Bilaga

**Vid Europarådets rådgivande församlings artonde ordinarie
möte antagna rekommendationer**

(I propositionens text särskilt behandlade rekommendationer återges i fullständig översättning, övriga endast i kort sammanfattning)

Sessionen 2—6 maj 1966

Rekommendation 457 om beviljande av konsultativ status åt vissa internationella, icke-statliga organisationer

Avser följande organisationer: World Federation of Liberal and Radical Youth, International Federation of Social Workers, European Association of Radiology, European Group of National Associations of Pesticide Manufacturers, European Veterans Federation, Council of European National Youth Committees samt World Alliance of Young Men's Christian Associations.

Rekommendation 458 om bidrag från Europarådet till det internationella året för de mänskliga rättigheterna

Ministerkommittén och generalsekreteraren uppmanas aktivt bidra till detta år.

**Rekommendation 459
om Europarådets allmänna politik**

Församlingen,

1. som uttrycker sin tillfredsställelse över att den Europeiska ekonomiska gemenskapen övervunnit sin senaste kris;
2. som hoppas att de sex snart skall nå en överenskommelse beträffande en gemensam jordbrukspolitik, beträffande det sätt på vilket sammanslagningen av de tre Gemenskapernas verkställande organ skall äga rum och beträffande en gemensam politik ifråga om Kennedy-ronden;
3. som anser det vara nödvändigt att nya ansträngningar göres för att utvidga EEC, så att andra av Europarådets medlemsstater, däribland Storbritannien, vilka har uttryckt sin avsikt att under gynnsamma omständigheter ansluta sig, kan göra detta så snart som möjligt;
4. som bekräftar att den bästa vägen till en europeisk enhet går genom de Europeiska gemenskaperna;
5. som välkomnar det faktum att Förbundsrepubliken Tysklands rege-

ring, i sin note den 25 mars 1966, vilken överlämnats till regeringarna i Öst- och Västeuropa, på ett konstruktivt sätt bidragit till den fredliga politiska utvecklingen på vår kontinent;

6. som uttrycker sin oro över de tendenser till motsättningar som uppstått i de atlantiska förbindelserna; men som är övertygad om att olika uppfattningar i försvarsfrågor inte bör hindra de europeiska staterna från att återuppta kontakter i syfte att bygga upp ett system för politiskt samarbete;

7. som även uppmärksammar de växande svårigheterna för de olika europeiska staterna att upprätthålla en konkurrenskraftig position i förhållande till Förenta Staterna och Sovjetunionen inom den avancerade teknologin och den på forskning baserade industrin; och Europas växande beroende av Förenta Staterna inom flygplansindustrin, inom produktionen av datamaskiner och ifråga om andra produkter som kräver stora investeringar och omfattande forskningsresurser,

8. rekommenderar att ministerkommittén:

(a) uppmanar regeringarna i EEC:s medlemsländer och i de övriga europeiska länder, som är villiga och i stånd att ikläda sig ansvaret för medlemskap i eller association med EEC, att stärka sina förbindelser i syfte att lösa de problem som måste lösas innan EEC kan utvidgas och ett politiskt samarbete mellan de europeiska staterna kan påbörjas;

(b) ofördröjligen främjar ett multilateralt europeiskt samarbete inom den avancerade teknologin och den industri som baseras på forskning; uppmuntrar befintliga bilaterala projekts utsträckande på multilateral basis där så är lämpligt; och rekommenderar vidare att hela detta problem diskuteras tillsammans med andra förslag som framföres i rekommendation 460 vid en konferens med de europeiska ministrarna för forskning och teknologi;

(c) håller varandra informerade i frågor som berör initiativ i förhållande till Östeuropa och anordnar regelbundna konsultationer så att de ekonomiska, politiska, kulturella och sociala förbindelserna med de östeuropeiska länderna kan utvecklas ytterligare, och så att nya initiativ på dessa områden inte blir oförenliga med medlemsstaternas allmänna intressen.

Rekommendation 460

om europeiskt vetenskapligt och teknologiskt samarbete efter det andra mötet med forskningsministrarna

Församlingen,

1. som studerat arbetsdokumenten, vilka framlagts för det andra mötet med forskningsministrarna, hållet i Paris inom ramen för OECD den 12—13 januari 1966;

2. som tagit del av den kommuniké, vilken offentliggjordes vid detta ministermötes avslutning, liksom den rapport vilken M. Alain Peyrefitte — den franske ministern för forskning samt för atom- och rymdfrågor — framlade för ministermötet i sin egenskap av dess ordförande;

3. som granskat den rapport vilken församlingens kulturella och vetenskapliga utskott utarbetat;

4. som med oro noterar att det ännu inte tillskapats något organ för fortlöpande samordning, vilket är ansvarigt för att det *europeiska* samar-

betet på de vetenskapliga och teknologiska forskningsområdena harmoniseras och rationaliseras;

5. som beaktar att det redan finns ett antal europeiska organisationer och program inom det vetenskapliga och teknologiska fältet; men att dessa, som tillkommit vid olika tidpunkter och oberoende av varandra, ännu inte är organiskt sammanlänkade och därför för närvarande inte representerar en verklig europeisk forskningspolitik utan endast delar av en sådan politik;

6. som med oro noterar tendensen hos dessa program och organisationer att ställa växande och icke samordnade krav på de europeiska staternas finansiella, mänskliga och materiella resurser;

7. som är övertygad om det tvingande behovet att samordna dessa program och verksamheten inom de organisationer, vilka redan finns eller är planerade, i syfte att på bästa möjliga sätt utnyttja den europeiska forskningspotentialen och bromsa det ständiga utflödet från denna kontinent av dess inhemska begåvningar och frukterna av dess idérikedom;

8. som observerar att, trots det ytterst värdefulla arbete som utförts av forskningsministrarna i OECD:s medlemsländer inom ramen för en serie ministermöten, de sagda mötena:

(a) inte har en varaktig institutionell karaktär;

(b) i praktiken endast är rådgivande sammankomster som äger rum med ojämna mellanrum;

(c) innefattar icke-europeiska stater;

9. som är förvissad om nödvändigheten av att Europarådets medlemsländer, såväl i individuellt som gemensamt intresse, håller den moderna forskningens och teknologins framsteg under ständig och samfällid uppsikt, i syfte att:

(a) säkra välståndet och den ekonomiska framstegstakten inom dessa länder vart för sig och på den europeiska kontinenten som helhet;

(b) sätta Europa i stånd att uppfylla sina förpliktelser mot andra, fattigare och mindre utvecklade, kontinenter;

(c) främja inte bara människans kunskap om sin egen natur och den värld hon lever i, utan också hennes förmåga att förutse och planera inför de optimala livsvillkoren i det framtida europeiska samhället;

10. som djupt beklagar att det, till följd av brist på jämförbar nationell statistisk, ännu inte är möjligt att med precision fastställa Europas forskningspotential och vilken andel av denna potential som kan uppåtdas för internationella samarbetsprogram på europeisk eller global nivå,

rekommenderar ministerkommittén

A. Vad beträffar den nationella forskningspolitiken:

11. att uppmana regeringarna i Europarådets medlemsländer att, såsom rekommenderades till det andra mötet med forskningsministrarna, införa den administrativa praxisen »årlig forskningsbudget» — antingen av typen *ex post* eller *ex ante* — i syfte att:

(a) befordra en nationell forskningspolitik, väl samordnad och metodiskt anpassad till de vetenskapliga framstegen;

(b) ge möjlighet till en klarare uppfattning, hos både parlament och allmänhet, om storleken av landets ansträngningar och internationella åtaganden ifråga om forskning och utveckling;

12. att därutöver uppmana nämnda regeringar att anpassa den nationella statistiken så långt som möjligt efter den modell, som uppställts

enligt den så kallade Frascatimetoden på så sätt att det blir möjligt, å ena sidan för var och en av dem att göra en bättre jämförande bedömning av det egna landets forskningspotential, och å andra sidan att göra en så exakt beräkning som möjligt av de europeiska resurserna inom de vetenskapliga och teknologiska forskningsområdena;

B. Vad beträffar den europeiska forskningspolitiken:

13. att uppmana nämnda regeringar att överväga åtgärder i syfte:

(a) att förbättra samordningen av sina forskningsprojekt och att harmonisera dessa projekts målsättningar;

(b) att upprätta — på basis av de nationella forskningsbudgetarna, som göres upp i enlighet med metoden i paragraf 11 ovan — en indikativ samlad europeisk budget täckande alla befintliga och förutsebara program på de vetenskapliga och teknologiska områdena, inom vilkas ram några av eller alla Europarådets medlemsstater bedriver forskningssamarbete antingen med varandra eller med de övriga länderna i världen;

(c) att definiera, publicera och med jämna mellanrum offentligen pröva riktlinjerna för det europeiska forskningssamarbetets utveckling;

14. att för detta ändamål sammankalla — så snart som möjligt och i varje fall före nästa möte med OECD-ländernas forskningsministrar — ett *ad hoc* möte mellan regeringarna, som skulle kunna följa efter ministerkonferensen, som föreslås i rekommendation 461, och med uppgift att studera de särskilda samarbetsproblemen mellan Europarådets medlemsländer ifråga om vetenskaplig och teknologisk forskning och i synnerhet utarbeta en samlad europeisk forskningspolitik.

Rekommendation 461 om europeiskt samarbete på rymdområdet

Församlingen,

1. som erinrar om rekommendation 251 (1960) om europeiskt samarbete inom rymdforskning och rymdteknologi;

2. som beaktar resolution 284 (1964) om församlingens roll i utvecklingen av det europeiska samarbetet på forskningsområdet;

3. som har granskat den första årsrapporten från Europeiska organisationen för utveckling av rymdavsiktningsramper (ELDO), vilken denna organisation tillställt Europarådet i enlighet med artikel 12 i Londonkonventionen varmed ELDO instiftades;

4. som beaktar att en fruktbar dialog i rymdfrågor mellan regeringar och parlamentsledamöter skulle främjas av att årsrapporter framlades inför församlingen såväl av Europeiska konferensen för telekommunikationer via satelliter (CETS) och Europeiska rymdforskningsorganisationen (ESRO) som ELDO;

5. som lyckönskar CETS till att ha utarbetat planer, vilka tillåter Europa att spela en betydelsefull roll i utvecklingen av ett globalt kommunikationssatellitesystem, och som är övertygad om att även om Europa skulle besluta att begränsa sin rymdverksamhet måste det fortsätta med ett förordat och samordnat program för telekommunikationer och televisionsöverföring via satelliter;

6. som är uppmärksam på att klyftan mellan Förenta Staternas och Sovjetunionens rymdkapacitet å ena sidan, och Europas å den andra, är stor och synes bli större;

7. som är medveten om den fara som ligger i att den europeiska ekonomins konkurrenskraft på världsmarknaden skulle försämrast om Europa inte deltog på ett besinningsfullt, aktivt och konstruktivt sätt i rymdforskningen och rymdteknologin, i synnerhet inom området för telekommunikationer och televisionsöverföring via satelliter;

8. som anser att internationellt samarbete på bredast möjliga basis är alldeles särskilt påkallat inom detta område;

9. som dock anser det vara väsentligt att Europa spelar en betydelsefull självständig roll i utforskandet av rymden för vetenskapliga ändamål och i utnyttjandet av rymdteknologin för praktiska icke-militära ändamål;

10. som är övertygad om att Europa i sista hand inte kommer att kunna spela denna roll utan en större egen avskjutningsramp;

11. som beaktar att ministerkommittén har erkänt »medlemsländernas gemensamma intresse av att Europa påskyndar utvecklingen på det tekniska området samt rymdforskningens betydelse i detta sammanhang och vikten av en samlad ansträngning på detta område»;

12. som beaktar de problem vilka den nuvarande storleken av de finansiella bidragen till ELDO medför;

13. som anser att det krävs omedelbara beslut i Europarådets medlemsländers regeringars gemensamma intresse;

rekommenderar ministerkommittén:

14. att inom en nära framtid sammankalla en ministerkonferens med Europarådets medlemsstater, vars uppgifter skulle vara:

I. att fastställa rimliga mål — både på kort och lång sikt — för Europa i rymden, därvid beaktande:

(a) det brådskande behovet av att Europa uppnår full operationsduglighet inom kommunikationssatellittekniken;

(b) fördelarna med ett gemensamt europeiskt program för att utveckla satelliter för andra praktiska ändamål än på kommunikationsområdet (inklusive televisionssändningar);

(c) Europas därav följande behov av att äga egna hjälpmedel för att placera stora satelliter i bana;

II. att ombesörja den nödvändiga resursallokeringen, underkastad en effektiv budgetkontroll, för ett sådant program;

III. att upprätta en stark europeisk organisation under ministeriell och parlamentarisk kontroll med befogenhet att samordna de europeiska ansträngningarna i rymden och resurser att göra dessa ansträngningar effektiva;

IV. att — i väntan på att en sådan stark organisation upprättas — tillsätta en ministerkommitté vars kompetens skulle omfatta den nuvarande verksamheten inom ELDO, ESRO och CETS, och som skulle utarbeta en enad och samlad europeisk rymdpolitik och övervaka dess genomförande;

15. att uppmana regeringarna i ELDO:s medlemsstater:

I. att fullborda genomförandet av organisationens ursprungliga program;

II. att ofördröjligen ta dess framtida program under övervägande;

III. att vidta mått och steg för att stärka och utveckla ELDO.

Rekommendation 462 om ICEM:s verksamhet till förmån för europeiska flyktingar

Ministerkommittén uppmanas att be ICEM ställa sina resurser till förfogande för europeiska nationella flyktingar.

Sessionen 26—30 september 1966

Rekommendation 463

om åtgärder som kan ingå i en politisk uppgörelse i Cypernfrågan i syfte att säkerställa att alla cypriotiska medborgares rättigheter skyddas av internationella garantier

Församlingen,

1. som med stort intresse tagit del av den utredning generalsekreteraren utarbetat om åtgärder, som kan innefattas i en politisk uppgörelse i Cypernfrågan i syfte att säkerställa att alla cypriotiska medborgares rättigheter skyddas av internationella garantier, och rapporten som framlagts av det politiska utskottet;

2. som med växande oro noterar fortsättningen av Cypernkrisen vilken stör relationerna mellan tre av Europarådets medlemsstater;

3. som erkänner svårigheten i att särskilja problemets politiska och rättsliga aspekter i syfte att uppnå en lösning;

4. som tagit del av juridiska utskottets utlåtande i ämnet;

5. som är angelägen att inte hindra Förenta Nationernas ansträngningar och förhandlingarna som pågår;

6. som anser att alla cypriotiska medborgares rättigheter måste säkras utan uppskov genom både nationella och internationella garantier;

7. som anser att den europeiska konventionen för de mänskliga rättigheterna utgör en lämplig ram och mekanism för att utöka nationella och konstitutionella garantier med internationella garantier;

8. som välkomnar den av de cypriotiska myndigheterna uttryckta avsikten att acceptera:

(a) rätten att rikta framställningar i enlighet med artikel 25 i den europeiska konventionen för de mänskliga rättigheterna;

(b) den europeiska domstolens tvingande jurisdiktion vilken föreskrives i artikel 46 i den europeiska konventionen för de mänskliga rättigheterna;

(c) systemet med internationell övervakning vilket föreskrives i den europeiska socialstadgan av 1961;

9. som beaktar att de fakultativa förklaringar, vilka föreskrives i den europeiska konventionen för de mänskliga rättigheterna, samt socialstadgans föreskrifter, måste, vad som än inträffar, ingå i den politiska lösningen som en viktig beståndsdel av uppgörelsen,

10. rekommenderar ministerkommittén att uppmana de berörda regeringarna att finna en politisk lösning på tvisten vilken, på basis i synnerhet av de ovannämnda garantierna, på ett effektivt sätt säkrar öns alla invånares rättigheter.

Rekommendation 464

om förhandlingarna i Kennedy-ronden

Församlingen,

1. som är djupt medveten om att, i frånvaron av konkreta framsteg mot en lösning av Västeuropas nuvarande splittring, Kennedy-förhandlingarna inom GATT utgör de bästa, omedelbart till buds stående, medlen att minska handelshindren i Europa och i världen;

2. som uppmärksammar att, om en uppgörelse skall kunna nås inom den tid, som återstår före utlöpanget av Förenta Staternas Trade Expansion

Act den 30 juni 1967, det helt enkelt inte är möjligt för varje delegation att även med hänsyn tagen till moderna kommunikationer fortlöpande konsultera sina hemmamyndigheter, innan den fattar ståndpunkt i varje fråga som kan uppkomma,

3. rekommenderar ministerkommittén att medlemsregeringarna bör genomföra Kennedy-förhandlingarna med den nödvändiga känslan för sakens brådskande natur och därför bör ge sina delegationer vid Kennedy-förhandlingarna i Genève största möjliga mått av förhandlingsfrihet, om nödvändigt genom att utse representanter med erforderlig fullmakt.

Rekommendation 465 om Greklands ekonomiska utveckling

Ministerkommittén uppmanas vidta en rad åtgärder för att underlätta Greklands ekonomiska utveckling.

Rekommendation 466 om bristen på socialarbetare i Europa

Ministerkommittén uppmanas att beakta den kritiska situationen som uppstått till följd av bristen på socialarbetare och medverka till att åtgärder vidtas för att motverka denna genom bland annat ökad utbildning, förbättrade löner och arbetsvillkor m. m. Ministerkommittén uppmanas vidare att uppta frågan om socialarbetets framtida roll i medlemsländerna på Europarådets arbetsprogram.

Rekommendation 467 om symposium med deltagande av parlamentariker och specialister på hälsovårdsområdet

Ministerkommittén uppmanas inkludera vissa förslag, som antogs under symposiet, i Europarådets arbetsprogram.

Rekommendation 468 om »au pair»-anställning

Ministerkommittén uppmanas bl. a. att utarbeta en konvention eller överenskommelse med bestämmelser för »au pair»-anställning.

Rekommendation 469 om den lokala och regionala utvecklingen i medlemsländerna

Ministerkommittén uppmanas bl. a. att överlämna församlingens och den särskilda europeiska kommunkonferensens förslag till vederbörande myndigheter samt att studera vissa förslag angående den lokala och regionala utvecklingen i medlemsländerna.

Rekommendation 470 om konvention angående samarbete mellan lokala myndigheter

Ministerkommittén uppmanas bl. a. att instruera en expertkommitté att snarast möjligt utarbeta en konventionstext angående samarbete mellan lokala myndigheter i Europa.

Rekommendation 471 om självfinansiering av det europeiska vänortsprogrammet (The European Intermunicipal Exchanges Development Plan)

Ministerkommittén uppmanas bl. a. att fortsätta vänortsprogrammet.

Rekommendation 472 om samarbete på stads- och regionplaneringsområdet inom Europarådet

Ministerkommittén uppmanas bl. a. att notera församlingens förslag att tillskapa en särskild konferens för de ministrar som ansvarar för stads- och regionplaneringen.

Sessionen 23—27 januari 1967

Rekommendation 473

om beviljandet av konsultativ status åt vissa internationella, icke-statliga organisationer

Avser följande organisationer: World Medical Association, Churches' Committee on Migrant Workers in Western Europe, International Dental Federation, International Commission for the Protection of Alpine Regions, European Association for Catholic Adult Education, European Community of Advertising Organisations.

Rekommendation 474

om Europarådets allmänna politik

Församlingen,

1. som hänvisar till sin resolution 332 (1967)
2. som uppmärksammar att Europarådets ansvar väsentligt ökats som följd av den nuvarande utvecklingen i Europa;
3. som — utan att förbise Förenta Nationernas fackorgans väsentliga roll på detta område — anser, att särskilda ansträngningar borde göras för att främja verksamheten inom Europarådet som kan möjliggöra för europeiska icke-medlemsländer att delta i tekniska konferenser;
4. som anser att Europarådet för att uppnå sina i stadgan fastställda mål skall upplysa Europas folk om rådets politik och verksamhet;
5. uppmanar ministerkommittén:
 - I. att vidtaga alla nödvändiga åtgärder för att främja verksamhet som möjliggör för europeiska icke-medlemsländer att delta i tekniska konferenser;
 - II. att vidtaga alla nödvändiga åtgärder för att uppnå praktiska resultat av denna verksamhet eller dessa konferenser så att konstruktivt och varaktigt samarbete mellan alla berörda länder främjas;
 - III. att anmoda generalsekretären att öka sina ansträngningar att ge publicitet åt Europarådets verksamhet;
 - IV. att höja informationsbudgeten i enlighet härmed.

Rekommendation 475

med svar på Europeiska atomenergiorganets (ENEA:s) åttonde rapport

Rekommendation 476

om jordbrukspolitiken i Europa

Församlingen,

1. som tagit del av jordbruksutskottets rapport angående jordbrukspolitiken i Europa och som erinrar om sina rekommendationer 411 (1965) och 452 (1966) i samma fråga;

2. som anser att det allmer ökande internationella ömsesidiga beroendet på alla områden inom det ekonomiska och sociala livet kräver att medlemsländerna samordnar sin politik och även sin jordbrukspolitik;

3. som beaktar den angelägna uppgiften för Europa att på ett effektivt sätt bidra till en lösning av världens försörjningsproblem;

4. som uppmärksammar behovet att ändra den nuvarande alltmer utbredda tendensen att använda olika former av stridsåtgärder inom den internationella handeln med jordbruksprodukter genom att fortlöpande jämföra olika former av nationell jordbrukspolitik för att härigenom nå den förståelse för de faktorer, som bestämmer jordbrukspolitiken och dess allmänna inriktning, vilket är en nödvändig förutsättning för en mer rationell utveckling av jordbrukshandeln och -produktionen;

5. som tillmäter beslutet om en gemensam organisation av jordbruksmarknaden i EEC:s sex medlemsländer betydelse som ett viktigt element i integrationsprocessen och som betonar att EEC påtar sig stort ansvar för ett vidgat samförstånd på jordbrukspolitikens område;

6. som anser att ett sådant samförstånd inte endast borde utgöra en kompromiss baserad på den minsta gemensamma nämnaren utan borde omfatta bestämda åtgärder för att utveckla en rationell politik på pris-, produktions- och strukturomvandlingsområdena under iakttagande av behovet av att världsmarknaderna normaliseras;

7. som anser att det vore lämpligt att så snart som möjligt nå en överenskommelse om de åtgärder som skall vidtas inom handeln med jordbruksprodukter efter avslutandet av Kennedy-ronden; och som anser att en sådan överenskommelse även kunde vara av värde vid samordnandet av de europeiska ländernas och ländergruppernas politik inför den förestående UNCTAD-konferensen,

8. rekommenderar ministerkommittén:

A. att inbjuda medlemsländernas regeringar:

(a) att vidtaga åtgärder för att uppnå en gemensam inriktning av jordbrukspolitiken syftande till ett rättvist utnyttjande av alla medlemsländernas jordbruksresurser;

(b) att i detta sammanhang undersöka möjligheterna att:

I. gradvis minska ingripandet i prissättningen på jordbruksprodukter och kombinera detta med en effektiv inkomstpolic för jordbrukarna;

II. verka för en friare prissättning, som avspeglar förhållandet mellan utbud och efterfrågan, och därigenom reglera balansen mellan jordbruksproduktionens olika grenar;

III. ytterligare uppmuntra strukturomvandlingen inom jordbruket och därigenom möjliggöra för producenterna att reagera snabbare inför skiftande marknadssituationer och en friare prisutveckling;

B. att tillsammans med OECD:s råd via de två organisationernas förbindelsekommittéer undersöka möjligheterna att genomföra rekommendationerna under punkt 8 A ovan.

Rekommendation 477
om europeisk rymdpolitik

Församlingen,

1. som erinrar om rekommendation 251 (1960) angående europeiskt samarbete inom rymdforskning och rymdteknologi och rekommendation 461 (1966) angående europeiskt samarbete på rymdområdet;

2. som noterar ministerkommitténs svar på rekommendation 461 (1966) vilket särskilt framhåller att »ministerkommittén med tillfredsställelse ser att församlingens inställning i stort ligger i linje med den allmänna politik som regeringarna för på rymdområdet;»

ESRO

3. som i sin andra debatt om rymdpolitiska frågor har granskat den europeiska rymdforskningsorganisationens (ESRO) första allmänna rapport, vilken denna organisation har tillställt Europarådet i enlighet med resolution nr X vid fullmäktigekonferensen 1962 — då ESRO grundades — och enligt beslut av ESRO-rådet;

4. som noterar att ESRO:s svårigheter vid genomförandet av sitt program inneburit en motgång för europeiska strävanden på rymdområdet överhuvud;

5. som välkomnar ESRO-rådets förslag att hålla en ministerkonferens sommaren 1967 för att diskutera såväl ESRO:s framtid efter den första åttaårsperioden som de nuvarande svårigheterna;

6. som antar resolution 335 (1967) som syftar till att införa ESRO:s råd och medlemsregeringar framlägga vissa förslag;

Uttalande om den allmänna rymdpolitiken

7. som ånyo framhåller:

(a) sin insikt om att klyftan mellan å ena sidan Förenta Staternas och Sovjetunionens rymdkapacitet och å andra sidan Europas är stor och synes bli större;

(b) sitt medvetande om faran att den europeiska ekonomins och industrins konkurrenskraft på världsmarknaderna minskar, om inte Europa tar en balanserad, aktiv och konstruktiv del i rymdforskningen och -teknologin, särskilt rörande telekommunikationer med satelliter, navigations- och meteorologiska satelliter samt televisionsöverföring, -spridning och -utsändning via satelliter;

(c) sin uppfattning att internationellt samarbete på bredast möjliga bas är påkallat men att det inte desto mindre är väsentligt att Europa självt spelar en betydelsefull roll vid utforskandet av rymden för vetenskapliga ändamål och vid utvecklandet av rymdteknologin för praktiska icke-militära ändamål;

Aktuella utvecklingstendenser

8. som med tillfredsställelse noterar berörda regeringars föresats att, på vissa länders initiativ och i linje med församlingens rekommendation 461, undersöka möjligheterna att upprätta de nödvändiga institutionerna för en europeisk rymdpolitik;

Rymdpolitik som en integrerad del av europeisk forskningspolitik

9. som är övertygad om att en europeisk rymdpolitik bör utgöra en integrerad del av en europeisk forskningspolitik ågnad att minska den vetenskapliga och teknologiska klyftan mellan Europa å ena sidan och Förenta Staterna och Sovjetunionen å den andra, vilket endast kan förverkligas genom intimt samarbete mellan Europarådets medlemsländer;

10. rekommenderar ministerkommittén att inbjuda medlemsregeringarna:

I. att ofördröjligen överväga situationen på det fredliga rymdsamarbetsområdet i Europa med hänsyn till dess stora betydelse och nuvarande svårigheter;

II. att främja den nuvarande utvecklingen mot ett intimare samarbete mellan de befintliga rymdorganisationerna (huvudsakligen ESRO, ELDO och CETS) i syfte att så snart som möjligt i enlighet med rekommendation 461 (1966) upprätta en stark europeisk organisation — under ministeriell och parlamentarisk kontroll — med befogenhet att samordna Europas icke-militära strävanden på rymdområdet.

Rekommendation 478

om samvetsömmas rättigheter

Ministerkommittén uppmanas ge i uppdrag åt sina experter inom den mänskliga rättighetskommittén att utarbeta en konvention eller rekommendation som tryggar de samvetsömmas rättigheter.

Rekommendation 479

om vissa yrkesgruppers likställighet

Ministerkommittén uppmanas att inom ramen för nästa arbetsprogram studera möjligheterna att förbättra vissa yrkesgruppers etableringsrätt och rörelsefrihet inom Europarådets medlemsländer.

Rekommendation 480

om obligatorisk trafikförsäkring av motorfordon

Ministerkommittén uppmanas anmoda medlemsländerna att underteckna och ratificera den europeiska konventionen om obligatorisk trafikförsäkring av motorfordon.

Rekommendation 481

om registrering av testamenten

Ministerkommittén uppmanas ge den europeiska kommittén för samarbete på det rättsliga området i uppdrag att undersöka önskvärdheten av att upprätta ett system för registrering av testamenten.

Rekommendation 482**om privilegier och immunitet för internationella organisationer och deras anställda**

Minsterkommittén uppmanas ge den europeiska kommittén för samarbetet på det rättsliga området i uppdrag att koncentrera sitt studium av problem sammanhängande med privilegier och immunitet för internationella organisationer och deras anställda till frågan om ansvarighet för skada som åsamkas annan person eller egendom.

Rekommendation 483**om den internationella återuppbyggnadsbankens konvention om biläggande av investeringstvister mellan stat och medborgare i annan stat**

Minsterkommittén uppmanas anmoda medlemsländerna att underteckna och ratificera konventionen i den mån så inte redan skett.

Rekommendation 484**om internationellt skydd för typsnitt**

Minsterkommittén anmodas uppdra åt den europeiska kommittén för samarbete på det rättsliga området att utarbeta en konvention angående internationellt skydd för typsnitt.

Rekommendation 485**om ratificering av protokoll nr 2, 3 och 4 av den europeiska konventionen för de mänskliga rättigheterna**

Minsterkommittén uppmanas anmoda medlemsländerna att underteckna och ratificera konventionen i den mån så inte redan skett.

Rekommendation 486**om beslut fattade vid det andra seminariet angående internationell frivilligtjänst. — »Icke-statliga organisationers roll i afrikansk utveckling»**

Minsterkommittén uppmanas bl. a. överlämna vissa beslut, som fattats vid det andra seminariet angående internationell frivilligtjänst, till medlemsländernas regeringar.

**Vissa vid rådgivande församlingens artonde ordinarie möte
antagna resolutioner**

Sessionen 26—30 september 1966

Resolution 319

**om förbindelserna mellan den rådgivande församlingen och de
nationella parlamenten**

Församlingen,

1. som anser det vara lämpligt att så nära som möjligt anknyta de nationella parlamenten till Europarådets arbete;

2. som anser att alla ledamöter i de nationella parlamenten borde hållas underrättade om den rådgivande församlingens verksamhet av sina kolleger vilka deltar i denna;

3. som erkänner de nationella parlamentens rätt att erhålla underrättelser om utnyttjandet av de medel som de har anvisat för att finansiera Europarådets verksamhet;

4. som beaktar att inte endast den rådgivande församlingens debatter utan även ministerkommitténs mångskiftande arbete och beslut bör bringas till de nationella parlamentens kännedom;

5. som anser att ledamöterna i de nationella parlamenten med hjälp av denna information torde bli bättre skickade att bedöma de ansträngningar som görs av alla Europarådets organ;

6. som erinrar om sina resolutioner 61 (1954) och 70 (1955) om förbindelserna mellan den rådgivande församlingen och de nationella parlamenten, samt sina resolutioner 104 (1956), 135 (1957) och 250 (1963) beträffande den ständiga arbetsgruppens för förbindelser med de nationella parlamenten och allmänheten inrättande, medlemskap och mandat,

7. uppmanar:

(a) de nationella delegationerna:

I. att, i den mån så inte tidigare varit fallet, framlägga inför sina parlament, årligen eller efter varje session, en rapport om sin verksamhet i den rådgivande församlingen;

II. att sammanträda före öppnandet av varje session med den rådgivande församlingen i Strasbourg, liksom också senare i sina hemländer för att besluta vilka åtgärder som bör vidtagas i respektive parlament i fråga om de rekommendationer och resolutioner som utvalts av arbetsgruppen;

III. att i samband med varje session anordna en radio- och/eller televisionsdebatt rörande Europarådsfrågor mellan utrikesministern och medlemmar av den parlamentariska delegationen till den rådgivande församlingen;

(b) regeringarna:

I. att framlägga inför sina parlament minst en gång årligen en rapport om verksamheten i Europarådets ministerkommitté;

II. att medtaga ett avsnitt om Europarådet i statsverkspropositionen;

III. att låta utrikesministern omnämna Europarådets verksamhet då utrikesbudgeten eller -budgetförslaget framlägges.

(c) de nationella parlamentens talmän eller motsvarande att överväga möjligheten av:

I. att hålla, minst en gång årligen, en debatt om Europarådet vilken kan äga rum i samband med att rapporterna framlägges av de nationella delegationerna och regeringarna (se (a) och (b) I. ovan);

II. att vidarebefordra till Europarådet de officiella förteckningarna över frågor som hänskjutits till parlamentariska utskott (lagförslag, motioner, interpellationer etc.);

(d) församlingens utskott och ständiga arbetsgrupp att hålla presskonferenser varje gång de sammanträder i medlemsländerna.

Resolution 321 om Europarådets allmänna politik

Församlingen,

1. som konstaterar att trots de påfrestningar som utvecklingen i Fjärnan Östern utsätter de öst-väsliga relationerna för, det finns uppmuntrande tecken på ett ökande intresse bland de östeuropeiska länderna för att förbättra relationerna med västsidan genom både bilaterala och multilaterala kontakter;

2. som erinrar om att Europarådets medlemsstater — antingen de är medlemmar av Förenta Nationerna eller inte — i sitt regionala samarbete är bundna att respektera principerna i Förenta Nationernas stadga och att omsätta dem i praktisk politik;

3. som erkänner att genomförandet av avspänning mellan länderna i Västeuropa och Östeuropa är en nödvändig förutsättning för en varaktig fred i Europa;

4. som medger att det för en avspänning fordras effektiva garantier, gemensamt åtagna av de östeuropeiska och de västeuropeiska staterna, för att undanröja orsakerna till fruktan och misstänksamhet mellan grupper av nationer som lever under fundamentalt olika politiska system;

5. som inser att detta kommer att föra med sig en omprövning av den politik som hittills av säkerhetsskäl betraktats som oundgänglig;

6. som erinrar om att den tyska återföreningsfrågan är oupplösligt förknippad med de allmänna avspänningsproblemen;

7. som anser att den politik, som förordas i rekommendation 459, särskilt i paragraf (c) utgör en god utgångspunkt för strävan till avspänning;

8. som bekräftar sin åsikt att Västeuropas politiska styrka är beroende av medlemsstaternas förmåga att uppnå den enighet som är ett av stadgans väsentliga mål;

9. som med tillfredsställelse noterar att det trots alla svårigheter pågår en betydelsefull förändring inom den allmänna opinionen i Storbritannien och andra länder, till förmån för att åter öppna förhandlingar om att utvidga den europeiska gemenskapen,

10. deklarerar att det bör vara Europarådets strävan:

(a) att uppmuntra och främja alla gemensamma åtgärder ägnade att väcka förtroende, särskilt bland länderna i Östeuropa, för vår organisations vilja att skapa och vidmakthålla sådana politiska förhållanden i Västeuropa

som kan tjäna som en varaktig grund för ett system för europeisk fred och säkerhet;

(b) att främja förståelsen i Östeuropa för denna strävan genom först bilaterala och senare multilaterala kontakter;

(c) att försöka undanröja rivaliteten mellan Västeuropa och Östeuropa i det tekniska samarbetet med utvecklingsländerna och att överväga metoderna för att uppnå detta;

(d) att stärka Västeuropas ställning som en faktor för fred och säkerhet i det att man främjar Europas enande genom att inom en nära framtid utsträcka de europeiska gemenskapernas system till Storbritannien och andra medlemsstater som önskar förena sig med dem såsom fullvärdiga eller associerade medlemmar, och

(e) att inte spara några ansträngningar att analysera förekommande motsättningar mellan medlemsstaterna som hämmar strävandena till integration, i akt och mening att framlägga förslag syftande till att undanröja grunden för sådana motsättningar;

11. uppdrager åt det politiska utskottet att fortsätta sin undersökning av metoderna att främja avspänningen och att rapportera härom vid nästa session.

Resolution 322

om anförandet som Förenta Nationernas generalsekreterare, U Thant, höll inför Europarådets rådgivande församling den 3 maj 1966

Församlingen,

1. som betonar att det besök vid Europarådet, som Förenta Nationernas generalsekreterare U Thant avlade, var en händelse av otvivelaktig politisk betydelse;

2. som erkänner det globala ansvar, som det är Europas plikt att ta på sig, inte endast inom det politiska området utan även för den ekonomiska, sociala, kulturella och vetenskapliga utvecklingen;

3. som beaktar att Europarådet, som en regional organisation, kan och bör spela en ledande roll som den europeiska förtruppen och grundpelaren i Förenta Nationernas världsomfattande arbete;

4. som erinrar om att Förenta Nationernas generalsekreterare yrkade på samordnade åtgärder av Förenta Nationerna och Europarådet i ekonomiska och sociala frågor och i behandlingen av större politiska problem;

5. som beaktar att dess olika utskott borde ges uppgiften att följa de aspekter av Förenta Nationernas arbete som berör församlingen, antingen på det allmänpolitiska planet eller i samband med arbetsprogrammet,

6. uppmanar Europarådsländerna att intensifiera sitt politiska samarbete inom Förenta Nationerna för att göra det mer konstruktivt, enligt de riktlinjer som U Thant drog upp i sitt Strasbourganförande;

7. står fast vid att inga ansträngningar får sparas för att intensifiera och samordna Europarådets och Förenta Nationernas verksamhet i den mån de kompletterar varandra, och för att säkra effektiva kontakter mellan sekretariatet och andra organ inom Europarådet och till rådet anknutna organisationer och Förenta Nationernas fackorgan;

8. ger det politiska utskottet i uppdrag att tillsätta ett underutskott i vilket Europarådets generalsekreterare bör närvara, i syfte att harmonisera förbindelserna mellan de båda organisationerna.

Resolution 323

om anförandet som Förenta Nationernas generalsekreterare, U Thant, höll inför Europarådets rådgivande församling den 3 maj 1966

Församlingen,

1. som inser betydelsen av den deklaration vilken Förenta Nationernas generalsekreterare avgav inför den i maj 1966;
2. som tagit intryck av den enträgna vädjan till förmån för fred och förhandlingar i Hans Helighet Påvens senaste encyklika;
3. som är oroad av den tilltagande Vietnamkonflikten och den farliga omfattning den kan tänkas få om den fortsätter;
4. som är övertygad om att följderna av Vietnamkrigets utvidgning gör sig märkbara i Europa liksom annorstädes;
5. som inser svårigheterna vilka Förenta Nationernas generalsekreterare möter på alla håll då han genomför sitt uppdrag,
6. hyllar hans behjärtade ansträngningar till förmån för freden;
7. beklagar hans beslut att inte söka förnyat mandat och hoppas han vill ta det under omprövning;
8. uttalar sitt förtroende för hans tolkning av sitt ansvar gentemot världen;
9. uttrycker sin önskan att inga ansträngningar må sparas för att undvika förvärrandet av en kris inom FN vilken mer än någonsin skulle sätta världsfreden i fara.

Resolution 324

med utlåtande om Europeiska Frihandlssammanslutningens 6:e årsrapport

Församlingen,

1. tackar den Europeiska Frihandlssammanslutningen för överlämnandet av dess 6:e årsrapport;
2. lyckönskar sammanslutningen till de avsevärda framsteg som gjorts mot det slutliga avskaffandet, den 31 december 1966, av tullar och kvoter i inom sammanslutningens område, och för dess beslutsamhet att garantera att fördelarna av en fri handel inom området inte omintetgöres av andra bestämmelser och bruk;
3. som i ljuset av de nuvarande omständigheterna anser att det vore realistiskt för EFTA att ta hänsyn till möjligheten av att den nuvarande ekonomiska uppdelningen av Europa i två block kan bestå för någon tid, och som besinnar att de kompletterande åtgärder, vilka är nödvändiga för att säkra en allt fastare integration och en balanserad utveckling av EFTA-ländernas näringsliv, bör aktivt vidareutvecklas, så mycket mer som ett intensifierat samarbete mellan EFTA-länderna torde minska snarare än öka problemen vilka sammanhänger med den eventuella tillkomsten av en europeisk marknad;
4. som fortfarande anser att om alla fördelar av handelshindrens avskaffande skall kunna tillgodogöras det är väsentligt att fördelarna med tullsänkningar direkt överföres till konsumenterna, och som vill fästa uppmärksamheten på behovet av garantier för att bl. a. restriktiva affärsmetoder inte tillåts störa en sådan utveckling;
5. som noterar att EFTA:s ministerråd vid sitt möte i Bergen deklarerade att uppmaningen, som i oktober 1965 riktades till EEC om att uppta

förhandlingar med EFTA på alla tänkbara nivåer i syfte att underlätta den europeiska handeln trots den nuvarande uppdelningen, står kvar, och beklagar både EEC:s uraktlåtenhet att besvara denna uppmaning och frånvaron av omfattande tekniska kontakter mellan de båda organisationerna;

6. som anser att en auktoritativ undersökning av de ekonomiska följderna av förekomsten av två handelsblock i Europa borde ha gjorts för länge sedan, och som varmt välkomnar EFTA:s ministerråds beslut att uppmana EFTA:s sekretariat »att överblicka och analysera den ekonomiska inverkan av den nuvarande uppdelningen på två handelsblock i Europa, och dess slöseri med befintliga och potentiella resurser»,

7. välkomnar de nuvarande samtalen mellan EFTA och Jugoslavien, och hoppas att de leder till positiva åtgärder.

Sessionen 23—27 januari 1967

Resolution 332

om Europarådets allmänna politik

Församlingen,

1. som noterar viktiga nya utvecklingslinjer i flera europeiska staters politik;

2. som är övertygad om att EEC:s utvidgning är ett grundläggande element i den alltmer intima union mellan Europas stater som är Europarådets huvudsakliga mål;

3. som välkomnar den brittiska regeringens ansträngningar att utröna möjligheterna av ett brittiskt medlemskap i den Europeiska ekonomiska gemenskapen;

4. som hoppas att medlemskap eller association skall utsträckas till EFTA:s övriga medlemmar och som uttrycker en önskan att dessa förhandlingsförsök skall mottas gynnsamt av alla medlemmar i den gemensamma marknaden;

5. som anser att de tragiska händelserna i Vietnam inte bör hindra försöken att säkra en fortsatt avspänning i de öst-västliga relationerna på alleuropeisk basis;

6. som med tillfredsställelse noterar den försonliga andan i den västtyske förbundskanslerns utrikespolitiska uttalande den 13 december 1966;

7. som betonar vikten av att Europa följer en politik som underlättar utvecklingen av bättre förbindelser mellan Förbundsrepubliken Tyskland och de östeuropeiska länderna;

8. som uttalar att självbestämmanderätten är och förblir en av Europarådets grundsatser och som yrkar på att i det nuvarande avspänningsklimatet alla lämpliga medel skall användas för att främja sådana förhållanden att denna princip kan tillämpas i hela Tyskland;

9. som med tillfredsställelse noterar Förbundsrepubliken Tysklands regeringens ansträngningar att öka de mellantyska kontakterna i syfte att minska splittringen mellan Tysklands båda delar utan att vika från den rättsliga principen om erkännande;

10. som anser att Europarådet i kraft av dess arton medlemsländers olika förbindelser kan spela en viktig roll genom att förmå dem att jämföra och överlägga med varandra om sina multilaterala och bilaterala förbindelser med Östeuropa;

11. som anser att det är dess plikt att stimulera regeringarnas och parlamentens ansträngningar att främja europeiskt samarbete och integration;

12. som beaktar att andan i företalet till dess stadga tillskriver Europarådet en väsentlig roll i dessa olika frågor;

13. som är övertygad om att endast ett starkt och enat Europa kan hoppas på att verksamt delta i världspolitiken,

14. anser därför:

(a) att Europarådet bör uppmuntra de åtgärder som vidtagits för att så snart som möjligt uppnå Storbritanniens och de andra EFTA-ländernas inträde i eller association med EEC;

(b) att Europa har ett särskilt ansvar då det gäller att främja och utnyttja den allmänna avspänningen;

(c) att Europarådet bör i större utsträckning än hittills utnyttjas för att uppnå de ovan nämnda målen.

Resolution 335

om den Europeiska rymdforskningsorganisationens (ESRO) första allmänna rapport

Församlingen,

1. som tagit del av den europeiska rymdforskningsorganisationens (ESRO) första allmänna rapport 1964—1965;

2. som erinrar om att Europarådets förbindelser med ESRO är mindre formella än med den europeiska organisationens för utveckling av rymd-avskjutningsramper (ELDO) och som beklagar att grunden för dessa förbindelser (resolution X från Pariskonferensen 1962) inte omnämns i Doc. 2091;

3. som konstaterar att ESRO trots de problem som nyligen upprättade internationella organisationer vanligen möter (och ett flertal oväntade motgångar) har gjort framsteg inom ramen för sina fastställda mål;

4. som emellertid erinrar om den aktuella krisen inom ELDO, orsakad av kostnadsstegringar, och som noterar att både kostnader och tidsplaner — särskilt för det stora astronomiska satellitprojektet (LAS) — har kraftigt underskattats;

5. som hänvisar till rekommendation 477 (1967), som utstakar de principer som medlemsregeringarna bör beakta vid utarbetandet av en allmän europeisk rymdpolitik;

6. som är övertygad om att större handlingskraft och effektivitet kunde ingjutas i ESRO:s verksamhet genom integration i ett enhetligt europeiskt rymdorgan motsvarande Förenta Staternas National Aeronautics and Space Administration (NASA),

7. beslutar — med denna politik som mål — att inbjuda

(a) ESRO-organen att i framtiden:

I. publicera sina årsrapporter samtidigt med ELDO:s (och om möjligt med den europeiska konferensens för telekommunikationer via satelliter, CETS) och i vilket fall inte senare än tre månader efter den period som täcks av dessa organisationers rapporter;

II. årligen i sådana rapporter detaljerat ange framsteg som gjorts för att stärka koordineringen med ELDO:s och CETS:s mål och arbetsprogram;

III. vidtaga åtgärder för att förbättra och utveckla metoderna för att

noggrant kunna beräkna projektkostnader och för att förhindra att sådana kostnader ökas på ett okontrollerat sätt;

(b) ESRO:s medlemsstaters regeringar att:

I. vidta de nödvändiga åtgärderna för att säkerställa ett effektivt rymdforskningsprogram för ESRO;

II. särskilt betona vikten av tillämpad rymdforskning och teknologi för praktiska icke-militära ändamål när de bedömer ESRO:s framtida program;

III. underlätta samarbetet mellan ESRO och andra europeiska rymdorganisationer (både statliga och icke-statliga), under beaktande av § 10 i rekommendation 477 (1967) om europeisk rymdpolitik.